

טבלאות עזר של מסקנות הגמרא ללימוד שבת דף סב - סג

משנה לא תצא אשה בטבעת שיש עליה חותם	
אמר עולא	וחילופיהן באיש שיוצא בטבעת שיש עליה חותם רב יוסף קסבר עולא נשים עם בפני עצמן הן
הרי זו הוצאה כלאחר יד	רבי ירמיה באשה גזברית עסקינן ולרבא פעמים שהם מטלטלים כך בדרך לשומרים.

ולא בכובלת ואם יצתה	
ר"מ חייבת חטאת	וחכמים פטורה
משא	תכשיט ויש חשש שמא תראה
כשהוא דיבר ביחס לרבי מאיר פטר וביחס לחכמים התיר לגמרי .	
וכשאינן בושם לרבי אליעזר חייב חטאת	
רב אדא	רב אשי
גם המוציא אוכלין פחות משיעור חייב	רק בכלי בלי בושם חייב אבל אוכלין פחות משיעור חייב

חטאים בזמן החורבן	
שהיו אוכלים ושותים זה עם זה ודובקין מטותיהן זו בזו ומחליפין נשותיהן זה עם זה ומסריחין ערסותם בשכבת זרע שאינו שלה	
וחכמים גזרו על דבר שיש בו תענוג ושמחה ולכן לא גזרו על שימוש בפלייטון	
בנות ציון היו מתנהגות בחוסר צניעות ומפתות וקבלו מידה כנגד מידה.	
ובני ישראל היו מדברים בצורה לא צנועה.	

ג' דברים מביאין את האדם לידי עניות ואלו הן		
המשתין מים בפני מטתו ערום	ומזלזל בנטילת ידים	ושאשתו מקללתו בפניו
שמחזיר פניו כלפי המיטה, ומשתין בארץ,	שלא נטל כלל	על תכשיטים שרוצה ויש לו לתת ואינו נותן

לצאת בבגדי מלחמה	
ת"ק	רבי אליעזר
חייב חטאת ומתוך שלעתיד לבא יהיו לגנאי, משמע שאינם תכשיטים גם היום	תכשיטים הם לו ולעתיד לבא לא יהיה בהם צורך ולכן לא ישתמשו, אבל היום הם תכשיטים
והם סוברים שבימות המשיח יתבטלו המלחמות כמובא בבביתא זו דעתו של רבי חייא וזה בניגוד לשמואל הסובר שבימות המשיח הכל יהיה כרגיל מלבד שיעבוד מלכויות.	וסברתו הפסוק האומר שהם לנוי "חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך", ואין מקרא יוצא מידי פשוט .

מעלת הלימוד בחברותא	
א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדדין זה לזה בהלכה הקבי"ה מצליח להם ועולין לגדולה, , שלומדים לשמה וזוכים לאורך ימים עושר וכבוד.	
רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש כל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו	

בירית טהורה ואינה מקב"ט	משמשת כלי בתי השוקיים ולכן אינה מקבלת טומאה, ויוצאין בשבת כי לא תוריד בגלל צניעות
כבלים טמאים ואין יוצאין בו בשבת. מה זה כבלים ?	
רבין בירית באחת כבלים בשתים	רב הונא אלו ואלו בשתים ומטילין שלשלת ביניהן ונעשו כבלים ומקבלים טומאה כי הם כלי למניעת השרת בתולים ורבי ירמיה אמר לו ישר כוח..

הדין	אריג כל שהוא נטמא	תכשיט כל שהוא	אריג ותכשיט כ"ש טמא
מניין למדו	או בגד.	טמא מציץ	מכל כלי מעשה